

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συνιστώμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ'έξοχον παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, αληθείς παρσχόν εις την χώραν ημών υπηρεσίας και υπό του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως ανάγνωσμα άριστον και χρησιμώτατον εις τους παίδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
 Ξωωτερικού δραχ. 7.— Ξωωτερικού φρ. χρ. 8
 Δι' συνδρομὰς άρχονται τήν 1ην εκάστου μηνός
 και είνε προπληρωταί δι' έν έτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
 Εν Έλλάδι λεπ. 15.— Εν τώ Ξωτ. φρ. χρ. 0.15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ έν Αθήναις
 Όδός Πατησίων, αριθ. 11 Β, παρά τὰ Καντεία

Περίοδος Β'.—Τόμ. 8ος

Έν Αθήναις, τήν 23 Ιουνίου 1904

Έτος 23ος.—Αριθ. 23

ΑΙ ΑΝΕΨΙΑΙ ΤΟΥ Κ^{ου} ΒΩΡΚΕ

ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'. (Τέλος)
 ΤΙ ΑΠΕΓΙΝΕΝ Η ΡΟΖΑ

Αντί άλλης άπαντήσεως, ο τζέντλεμαν έβγαλε μίαν έφημερίδα ζαρωμένην, τήν εξεδίπλωσε, του έδειξε με το δάκτυλον μίαν παράγραφον της τελευταίας σελίδος, και τω είπε με φωνήν πνιγομένην από την συγκίνησιν :

— Η Ειδοποίησις !

— Α, βλέπω... εις τήν έφημερίδα του Δουβλίου ! απήντησεν ο ιατρός, έννοήσας άμέσως τήν αίτιαν της επισκέψεως εκείνης. Και ειμπαρώ να μάθω, προς ποίον έχω τήν τιμήν να έμιλώ ;

— Είνε εδώ ; . . . ύπάρχει ζωντανή ; . . . άνέκραξεν ο άλλος με φοβερήν άγωνίαν. Τί συμβαίνει ;

— Είνε εδώ, ζή, και μετ'όλιγον θα γίνη έντελώς καλά, απεκρίθη ο ιατρός, συγκινηθείς και αύτς άπάναντι της μεγάλης εκείνης ταραχής. Ήτο πολύ άρρωστη. Είχε πάθη από εξανθηματικόν πυρετόν πολύ βαρύν. Τώρα όμως εύρίσκεται εις πλήρη ανάρρωσιν.

Ο ξένος εκλήθη, έκρυψε το πρόσωπόν του με τας χείρας του και εκλαυσε σιγηλώς επ'όλίγα δευτερόλεπτα, έν φ' ο ιατρός Σμιθ έστρεψε τήν κεφαλήν, και προσεποιείτο ότι βλέπει από το παράθυρον.

— Και πώς ήλθεν εδώ ; ήμπόρσεν επ'ι τέλους να έρωτήση ο κ. Βώρκε, τόν έκοιον βεβαίως οι αναγνώσταί μας ανεγνώρισαν.

— Αυτό ειμπαρώ να σας το είπω, άλλ' έχω και ο,τι της συνέθη προτήτερα, διότι δεν ήθέλησε να μας δώση τήν παραμικράν πληροφορίαν, με κανένα τρόπον. Τήν ήδραν λιπόθυμον εις τόν δρόμον, εις τήν Ρέτζεν-Στρήτ. Τήν εσήκωσεν ένας άστυφύλαξ και τήν

έφεραν εδώ μ' ένα άμάξι. Φαντάζεσθε τήν έκπληξήν μας και τήν άμηχανίαν μας.

— Δοξασμένον το όνομα του ΓΨί-στου ! έψιθύρισεν ο κ. Βώρκε ήρχισα να χάνω κάθε έλπίδα ότι θα τήν επανέβλεπα ποτέ.

Κατόπι στραφείς ζωηρώς προς τόν ιατρόν :

— Και πότε θα ήμπορέσω να τήν ιδώ ; ήρώτησεν.

— Αύτην τήν ώρα κοιμάται, αλλά

ειμπαρσείτε να έλθετε να τήν ιδήτε μίαν στιγμή, με προσοχή όμως να μή τήν εξυπνήσετε. Σπανίως ή χαρά βλάπτει. Έν τούτοις καλλίτερα να είνε κανείς προφυλακτικός και ναποφεύγη τας πολύ ζωηράς συγκινήσεις.

Οι δύο άνδρες εισήλθον αθορύβως εις τόν θαλαμον, και έπροχώρησαν κατ'εὐθείαν προς τὸ κρεβάτι της Ρόζας.

Ο ξένος, κύψας άνωθεν του παιδιού, τὸ περιέβαλε με βλέμμα στοργής και

τραυφερότητος, οι δὲ όφθαλμοί του εβράχησαν και πάλιν υπό δακρύων.

Έξαφνα ή Ρόζα ήνοιξε τα μάτια και συνήντησε τὸ βλέμμα εκείνου, τὸ προσηλωμένον επάνω της.

— Θεέ ! Αρχή ! ω, θεέ ! Αρχή ! άνέκραξεν έγχειρομένη και τείνουσα προς τόν κύριον Βώρκε τας άγκάλας της.

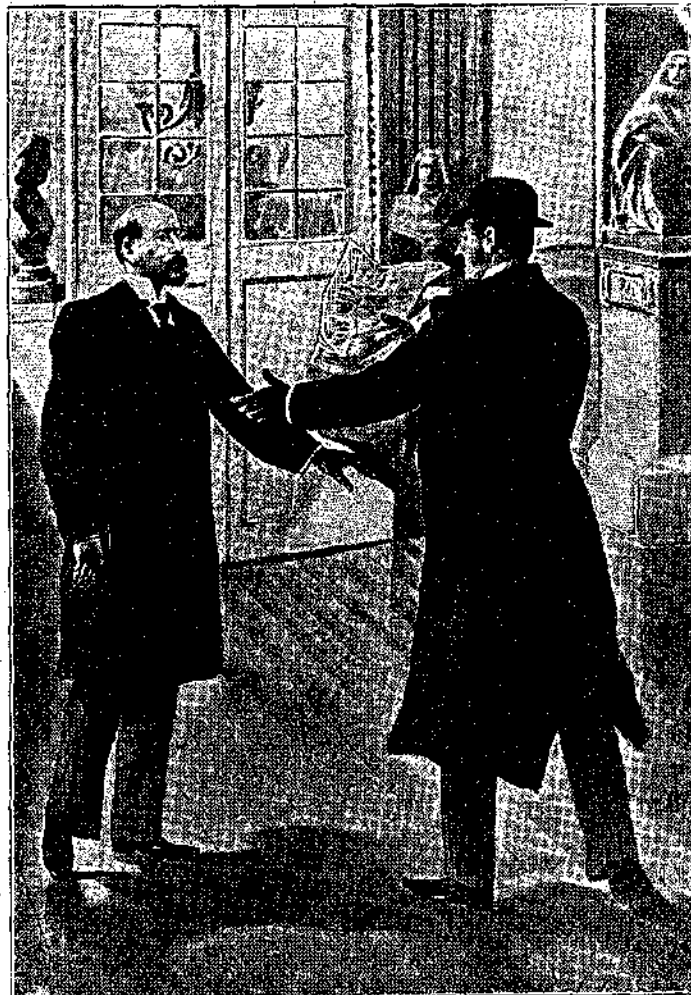
— Ρόζα μου ! αγάπη μου ! παιδί μου ! . . . Μα πώς τώκαμες αυτό και με άφριτες ; . . .

Χωρίς καμίαν δυσάρεστον σκέψιν, ή Ρόζα απήλαυσεν επ'όλίγας στιγμὸς άμιγῆ τήν μεγάλην της εὐτυχίαν. Έπειτα όμως ένεθυμήθη τήν θέσιν της και έπεσε πάλιν εις τὸ προσκεφάλι της.

— Αχ ! άνέκραξε, δὲν είσθε πιά ο θεός Αρχής !

— Παιδί μου, χρυσό μου παιδί, τί θέλεις να πῆς ;

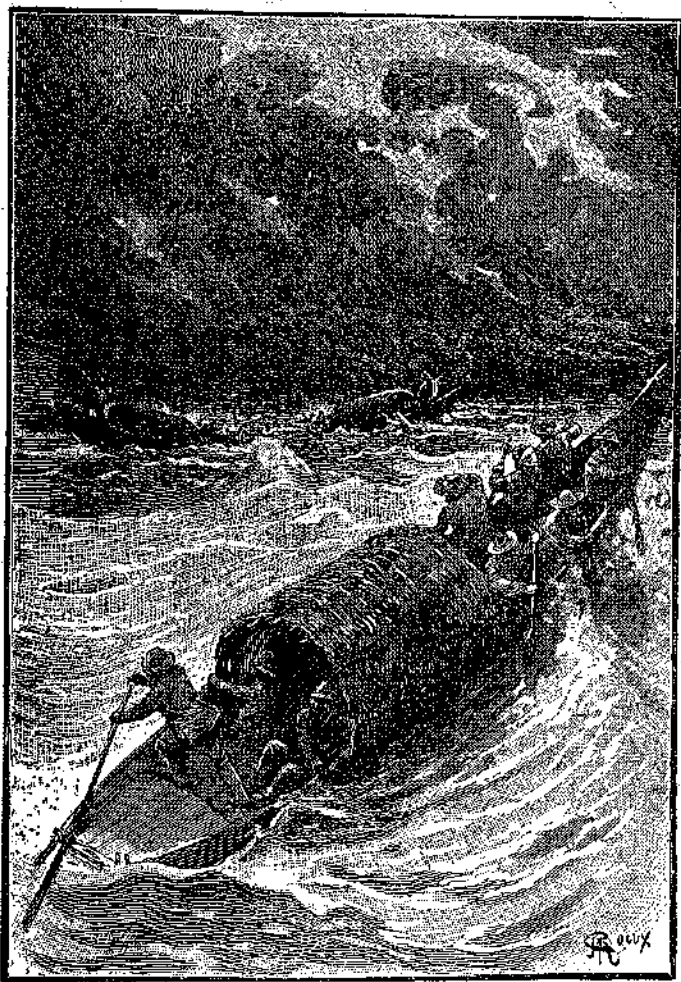
— Τα ξεύρω όλα . . . τὰ είδα όλα . . . Ήλθεν ο πατέρας της Έλλης, πού έπρεπε να ήτο ιδικός μου πατέρας, και σεΐς έφιλήσατε τήν Έλλην και της

* Τῷ εἶπε με φωνήν πνιγομένην από την συγκίνησιν : 'Η Εἶδοποίησις ! (Σελ. 197, στίλ. α'.)

ρια έβυθίζοντο άρκετά και έπιτέλους θά κατεβυθίζοντο, αν οι ναυται δεν εφρότιζαν να ταδειάσουν άμέσως, και αν οι έπιβάται δεν τους έβοήθουν.

Ο ποταμός είνε πολύ πλατύς εις τό μέρος τουτο. Θά τον εξελάμβανέ τις ως άπεραντον λιμνην, στρογγυλευμένην πρὸς ανατολάς, αντιθέτως του στομιου του Γουαδιέρη, τό όποιον ανοίγεται πρὸς νότον. Η θύελλα λοιπόν ήμπορεί να έξασκήση εδῶ άκωλύτως όλην την δύναμίν της. Αί γύρω πεδιάδες δεν παρουσιάζουν ούτε λόφον, ούτε δάσος ικανόν να χρησιμεύση ως πρόσκωμα. Σκάφος καταλαμβανόμενον εις τοιοῦτον μέρος υπό τόσον ισχυρού άνέμου, δεν ειμπορεί ούτε καν να φύγη όπως τά πλοία τα ταξειδεύοντα εις την θάλασσαν, και ή μόνη του

Ανεστατάθη όλον εκείνο τό μέρος του Όρενόκου. (Σελ. 199, στήλ. 6.)

σωτηρία είνε να ριφθῆ εις την όχθην. Οι ναυται τό εγνώριζον καλώς και δεν ήμπορούσαν να κάμουν τίποτε δια να προλάβουν την καταστροφήν. Οι κ. κ. Μιγκέλ, Φελιπ και Βαρίνας είχαν εξέλθη από τό υπόστεγον της Μαρσιάλης, κατά μέγα μέρος πλημμυρισμένων από τας εφόδους των κυμάτων, και έσταντο έτοιμοι δια πᾶν ένδεχόμενον.

Εις εξ αυτών ήρκέσθη να είπη : — Αυτό ονομάζεται ναυάγιον εις τὸν λιμένα !

Εις την Γαλλινέτταν, ο λοχίας Μαρσιάλης προσεπάθει να φανῆ ήρεμος. Αν ήτο μόνος, αν ειχε να φοβῆται μόνον δια τον εαυτον του, θα έπανεύρισκε την εγχαρτέρησιν του γηραιου στρατιώτου, ο όποιος πολλούς κινδύνους ειδεν εις την ζωήν του. Αλλά τον Παῦλον... τον υιόν του συνταγματάρχου του... τό παιδιον, τό όποιον ειχε συγκαταταθῆ να κολουθήση εις τό κινδυνώδες ταξειδιον... πῶς θα τον έσωζεν αν τό πλοιάριον έβυθιζετο πριν ήθελε φθάσῃ εις την όχθην ;

Ο λοχίας Μαρσιάλης δεν εγνώριζε να κολυμβᾷ· αλλά και αν εγνώριζε, τί θα τον ώφελοῦσεν εν τῷ μέσῳ των μαινόμενων υδάτων, του άκατασχέτου εκείνου ρεύματος; Θα ερίπτετο εν τούτοις, και αν δεν καταρθωνε να σώσῃ τον Παῦλον, θα επνίγετο μαζί του...

Αλλ' ο Παῦλος διετήρει την ψυχραιμίαν του. Έξελλθών από τό υπόστεγον, εκρατεῖτο ισχυρῶς από τήν κουπαστήν της πρύμνης, έβλεπε τον κίνδυνον, αλλά δεν απέστρεφε τους οφθαλμούς... Και τα χείλη του εφυθύριζαν τό όνομα του πατρός του...

Εν τούτοις, κάποιος ήτο εκεί. επαγρυπνῶν επ' αυτού, χωρίς να το έννοῆ, εν ὧ τό πλοιάρια κατεφέροντο όλονέν πρὸς την όχθην παρασυρόμενα, ότε μὲν πλησίον άλλῆλων, ότε δε χωρισμένα υπό των κυμάτων. Ο Ιάκωβος Έλλῶκ τον παρακολούθει διαρκῶς δια των οφθαλμών, και όταν τα πλοίαρια συνεπλησίαζον, με κίνδυνον να συγκρουσθῶν, οὔδέποτε παρέλειπε να τῷ απευθύνη λέξεις ένθαρρύνσεως. Αλλ' ειχεν ἄρα γε ανάγκην αυτών τό παιδιον, τό όποιον δεν έστρεμεν ένώπιον τοιοῦτου κινδύνου ;

— Δύο λεπτά ακόμη και φθάνομεν εις

την όχθην ! ειπεν ο Γερμανός Πατέρν, ὄρθιος εις την πρῶραν της Μορίσκης.

— Να ειμθα έτοιμοι... απεκριθη ο Ιάκωβος Έλλῶκ δι' αποφασιστικῶν τόνου, έτοιμοι να σώσωμεν τους άλλους !

Η άριστερά όχθη του Όρενόκου μόλις απέχεε διακόσια μέτρα, εξ αιτίας της καμπύλης, την όποιαν διαγράφει ο ποταμός, παρα την συμβολήν του Γουαδιέρη. Την έβλεπον δια μέσου των ραβδῶσεων της βροχής και της χαλάζης, καταλευκον από τους άφρούς, οι όποιοι επέστερον τους βράχους της. Μετ' ελίγας στιγμάς θα την έφθαναν, διότι ή όρμη του στυμμάσκου ηθξάνετο και τα πλοίαρια έτρεχαν ως τρελλα επί των κυμάτων, τα όποια σχεδόν τα έσκέπαζαν.

Σύγκρουσις έλαβε χώραν. Η Μορίσκη συνεκρούσθη με την Γαλλινέτταν.

Η σύρραξις υπήρξε τόσο βιαία. η Γαλλινέττα υπέστη τοιαύτην ταλάντωσιν, ώστε τό ύδωρ έπέρασεν άνωθέν της. Εν τούτοις δεν έβυθίσθη.

Αλλά κραυγή φεβερᾷ υπερίσχυσε του θορύβου της τρικυμίας. Την κραυγήν ταύτην αφήκεν ο λοχίας Μαρσιάλης.

Την στιγμὴν της συρράξεως, ο Παῦλος ειχε κρημισθῆ εις τα μαινόμενα ύδατα.

— Παιδί μου !... παιδί μου ! επανελόμβανεν ο γηραιός στρατιώτης ως τρελλός.

Και ήτοιμάσθη να πέσῃ, και αυτός εις τό ρεύμα... Δια να κάμῃ τί ;...

Ο Ιάκωβος Έλλῶκ τον συνεκράτησε δια στιβαρού βραχιόνος και τον έσπρωξεν εις τό βάθος του πλοιαρίου.

Ναί, ο Ιάκωβος Έλλῶκ εύρέθη εκεί, διότι ειχε πηδήσῃ επί της Γαλλινέττας, δια να είνε πλησιέστερον του παιδιου, δια να ειμπορῆ περισσότερον να το βοηθήσῃ.

Την στιγμὴν καθ' ην εξεφρανιζετο ο Παῦλος, ειχεν ακούσῃ τον λοχίαν Μαρσιάλην να φωνάζῃ έν θρονα... έν άλλο θρονα... Ναί, τό όνομα αυτό δεν ήτο Η α Ὑ λ ο ς !

— Αφῆστέ με έμένα... τῷ ειπεν.

— Όχι, μη μ' έμποδίσετε, ανέκραξεν ο λοχίας Μαρσιάλης.

— Δεν ξεύρετε κολυμβῆ... θα πνιγῆτε και οι δύο... Εγώ... θα... σώσω τό παιδί σας !

Και ο Ιάκωβος Έλλῶκ ώρμησεν εις τον ποταμόν.

Όλα αυτά έγιναν και ελέχθησαν έν τῷ δευτερολέπτου.

Μετὰ πέντε ἢ εξ κινήσεις, ο κολυμβητής εφθασε τον Παῦλον, ο όποιος, αφ' ου επανειλημμένως άνηλθεν εις την επιφάνειαν, ήτο έτοιμος να βυθισθῆ... Τον ήρπασεν από την μέσην, τῷ άνήγειρε την κεφαλήν, την όποιαν εκράτησεν άνω-

θεν του ύδατος, και αφήθη να παρασυρθῆ υπό του ρεύματος πρὸς την όχθην.

Ο ΦΑΣΟΥΛΑΚΗΣ ΡΟΒΙΝΣΩΝ

ΙΑ ΝΑ ΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ

ΙΒ'

Λοιπόν, ο Φασουλάκης απεφάσισε να φύγη από τό νησί του. Καθώς σας ειπα, με την βοήθειαν του Παρασκευᾶ, εκαμεν ένα εύμορφο καράβι, και έμβήκαν μέσα και οι δύο τους.

Ο Φασουλάκης εφρόντισε να μη ξεχάσῃ τό μυτερό του καπέλο, που ήταν μαζί και άνεμοδείκτης, καθως και την ωραιάν του ομβρέλλαν. Τό καπέλο τό εφόρσεσεν αντί ταξειδιωτικῶν σκούφου, και έδωσεν εις τον Παρασκευᾶν την ομβρέλλαν του να του την κρατῆ.

Ε, δεν είνε εύμορφο τό άραπάκι, μ' εκείνο τό κασκέτο που φορεῖ, σαν υπηρέτης κανενός άρχοντικῶ; Είνε πολύ εύχαριστημένος από τον εαυτον του και αν ήμπορούσε να κυταχθῆ σε κανένα καθρέπτην, θα ήτο ακόμη περισσότερον.

Πολλές ήμέρες και πολλές νύκτες, με τον ήλιο, με ταστέρια, με τό φεγγάρι, τό καράβι έταξειδευεν εις την θάλασσαν εύτυχῶς, αυτή τη φορά ήτον γαλήνη, ειδημη άσχημα θα την ειχε με τό καραβάκι του ο Φασουλάκης Ροβινσῶν.

Επιτέλους εφθασαν εις τον Πειραιᾶ. Ο Φασουλάκης είνε όλος χαρά, και ο Παρασκευᾶς είνε σαστισμένος.

Ποτέ δεν εφαντάζετο τό κακόμοιρο τό άραπάκι, ότι υπάρχουν εις τον κόσμον τόσοι άνθρωποι, τόσα καράβια, τόσα σπία...

Να, τώρα ο Φασουλάκης βγαίνει. έξω και τρέχει ίσια εις τον πατέρα του, τον κύριον Φασουλήν, και εις τους μικρούς Φασουλάκιδες, τας δελφια του, που ήλθαν να τον υποδεχθῶν. Μόνον ή μητέρα του, ή κυρία Φασουλίνα, εμεινεν εις τό σπιτι, με τό μικρότερο αδελφάκι του.

— Θάρρος !... θάρρος !... επανελόμβανε.

Ο Παῦλος, με κλειστους οφθαλμούς, αναισθητος, δεν ήδύνατο ούτε να τον ακούσῃ, ούτε να τον έννοήσῃ...

Τα πλοίαρια ήρχοντο οπισθεν, εις απύσασιν εικοσι μέτρων. Εν ὧ ο Βαλδέξ συνεκράτει τον λοχίαν Μαρσιάλην, τρελῶν εξ άπογνώσεως, εφαινετο ο Ιάκωβος Έλλῶκ, υποβαστάζων τό παιδιον. Η θύελλα εβῆει και τους δύο πρὸς την όχθην.

Τα πλοίαρια εφθασαν επί τέλους, και κατ' εύτυχῆ σύμπτωσιν, αντί να ριφθῶσι κατά βράχων άνεσηκώθησαν υπό πλατέος κύματος και εσπράχθησαν πρὸς άμυώδη ακτήν, επί της όποιας ή σύγκρουσις εγινε χωρίς πολλός άβασίας. Την ιδίαν στιγμὴν ο Ιάκωβος Έλλῶκ επάτησε ξηράν. Έκράτει εις τας άγκάλας του τον Παῦλον, ο όποιος ειχε λιποθυμήσῃ. Τον απέθεσε πλησίον ενός βράχου, με την κεφαλήν ύψηλά, και προσεπάθησε να τον κάμῃ να συνέλθῃ.

Ο κ. Μιγκέλ και οι σύντροφοί του, οι όποιοι ειχόν πηδήσῃ, πρὸς όλιγον εκ της Μαρσιάλης, διηυθύνθησαν πρὸς τον Ιάκωβον Έλλῶκ, γονατισμένον πλησίον του παιδιου.

Ο Γερμανός Πατέρν, σῶος και υγιής, προσέτρεξεν επίτης, εν ὧ οι ναυται εφρυμούσκουν τό πλοίαρια, δια να τα βγάλουν από τό ρεύμα. Ο λοχίας Μαρσιάλης κατέφθασε, καθ' ην στιγμὴν ο Παῦλος ήνοιγε τους οφθαλμούς και ήτένιζε τον σωτήρα του.

— Παιδί μου !... παιδί μου !... εφώνασε.

— Μαρσιάλη... καλέ μου Μαρσιάλη... εφθύρτισεν ο Παῦλος.

Επειτα έλλεισε πάλιν τους οφθαλμούς, αφ' ου ηύχαριστήσεν ακόμη μιαν φοράν εκείνον, ο όποιος ήψήφησε τον θάνατον χάριν αυτου.

Πεντακόσια μέτρα μακράν, εφαινοντο αι πρώται οικίαι του Αγίου Φερνάνδου, και έπρεπε να υπάγουν άνευ αναβολής.

Ο Ιάκωβος Έλλῶκ ήτοιμάσθη να σηκώσῃ και πάλιν τό παιδιον, όταν ο λοχίας Μαρσιάλης τῷ ειπεν :

— Αν δεν ξεύρω να κολυμβῶ, κύριε, ξεύρω όμως να περιπατῶ, και έχω αρκετήν δύναμιν να σηκώσω τό παιδί μου !

Αυτή ήτο όλη ή εύχαριστία, την όποιαν απήθυσεν πρὸς τον σωτήρα του παιδιου του.

Τότε, με τον Παῦλον εις τας άγκάλας του, συνοδευόμενος υπό του κ. Μιγκέλ και των δύο του συντρόφων, υπό του Ιακώβου Έλλῶκ και του Γερμανου Πατέρν, ο λοχίας Μαρσιάλης ήκολούθησε την άτραπὴν της όχθης, ο όποια ώδηγεί πρὸς την κωμόπολιν.

(Επεται συνέχεια.)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

με τὸ "Ἐνδοξόν Φύλλον καὶ Ἐθνηκὸν Ἰνυρόν — τὸ Μαγαζιὸν Φύλλον με τῆς Ἐαυρῆς Βοά-
πιδας, Δικηφόρος τῆς Νεολαίας, Εὐμυίον
(με τὰ ὀνόματά των) καὶ Ἥμεραν τῆς Ἐλευ-
θερίας — τὸ Κρητικὸν Κόστανον με τὸ Ἰουσοῦ
Ψαράκι, Λαγροσκοπὴ Ναυαρχον, Βίβλιν καὶ
"Ἄρθος τῆς Ἰσομορίας — ἡ Κωπηλατικὴ Κύ-
θρον με τὸν Ναυτιν τῆς Ναυαρχίδος, ἱδὸν
ὁποῖαν γνωρίζει, Λιγυταίαν Ἀθηνῶν, Ἄλλο-
πρόδαλλον, Γαρδένιαν τῆς Μαγνησίας καὶ
Ποιμενίδα τῆς Δίωρης — ἡ Μέλλουσα Καλό-
γρηνα με τὸν Ἰατρὸν τῶν Συδραμιῶν, Σιδ.
Ἰστοικὸν Τριανταφολλάκι, Ἀνδοξὸν Νεό-
τιζα καὶ Παροισιάν — ἡ Χλιθὴ τῆς Θαλάσ-
σης με τὸ Ζιζάνιον Ἀρακαεῖον, Ζιζά-
νιον Ἰνυραπύου, Ἐθόμεον Κόρην, Λια-
κην Μαργαρίτταν καὶ Ἀμυδρῶν Λαμ-
ψυν (με τὰ ὀνόματά των, σοῦ ἔθλου) —
ὁ Πλευριτωμένιος Γάτος με τὸν Χιοτισμόν
Μαίον, Μυσικὸν ψευδώνυμον, Ἀρχιταυρά-
ρον τῆς Βάρκας (με τὸνομά του), Γλοκίδαλον
Ἀηδόνα καὶ Ἀεραναυτοπούλαν — ἡ Παρι-
σογία με τὸ "Ἄρθος Ἀνθέων — ὁ Περαιόσοπος
Αἰγίον με τὴν Ἐθόμεον Κόρην (με τὸ ὄνο-
μά της) καὶ Ναέτην τῆς Ναυαρχίδος — ἡ
Χαρτωμένη Μουρτζια με τὸ Κρητικὸν
Κῆμα, Ἄγγελοι τῆς Ἀγάσης, Πλησιατῆ
Ἐσθλὴν καὶ Νουταλὸν Ἑλληνα — ἡ Κωμα-
τιζουσα Θάλασσα με τὴν Λακην Μαργαρίτταν
Ἄλλοπρόδαλλον καὶ Ἄρθος τοῦ Μαίον — ὁ
Ἐλικὸν με τὸν Δελφίνα τοῦ Εὐθείου, Λιγ-
υταίαν Ἀθηνῶν, Πηγήν τῆς Ἐρμίου (εἰ δυ-
νατὸν με τὰ ὀνόματά των) ἡ Προμηθεῖα Σμύ-
ρνης με τὴν Συμφραϊτικὴν Ἄραν (με τὸνομά
της), Στέφανον Λαρινεῖς, Ἀντιγόνην καὶ Μοδ-
οσαν τῆς Ἀστρονομίας — ἡ Σημαίη τῆς Ἀγ-
ρας Δαυρας με τὴν Μαγευμένην Ἀεροστασίαν,
Μόδοσαν Θάλασαν, Τουργαρέλλων, Μενεξεδέ-
ιον Μπουκεζάκι καὶ Ὠραίαν Ἑλλάδα — τὸ
Σηπλίαν τῶν Μουσοῦ με τὴν Ὠραίαν Τερ-
γέστην, Ζιζάνιον Ἀρακαεῖον, Ζιζάνιον Ἰν-
υραπύου, Ἀμυδρῶν Ἀθηνῶν καὶ Χλιθὴ τῆς
Θαλάσσης — ἡ Ἐαυρὴ Βοάπις με τὸ Ὀχρὸν
Ἄρθος, Μαγαζιὸν Φύλλον, Ἄρθος τῆς
Ἰσομορίας, Χιόνην Σουλιώτην καὶ Ἀρ-
νάκι τοῦ Γαλατεροῦ.

Ἀπὸ ἑνα γλυκὸ φίλῳκι στέλλει ἡ Διάδικα,
σὺ πρὸς τοὺς φίλους της: "Ὀλίγων τῶν Γραικέ,
θεοδώρον Γ. Παπαδημητρίον (σὲ δεχομαι μετὰ
πάσης χαρᾶς ἐπιθυμῶ νάκοιμι πάντοτε διὰ σὲ
ὅτι εἶσαι ἐπιμελής καὶ εὐστατος, καὶ εἰς τὸ
σχολεῖν καὶ εἰς τὴν οἰκίαν δὲν θά πάρῃς καὶ
κινῶν ψευδώνυμον.) Ἡραδαλὸν Γάτος δὲν ἔ-
λαβα ἐπιστολήν περὶ ἀλλαγῆς ψευδώνυμου τὸ
"Ἰπὲρ Πατρίδος" τιματὶ φρ. 3,501 — Μέγαρον
Ἀλέξανδρον (ὁ περὶ σὺ ἔρω ἥδ' ἔνδ' εἶνε συνδρο-
μητικῆ· αἱ προτάσεις σου θά δημοσιευθῶν εἰς τὸ
προσεχές) Νέμον (ἡ παραγγελία σου ἐτετέλε-
σθη) φαντάζομαι πόσον θά εἶσαι εὐτυχῆς τώρα
ἐὰς διακοπὰς πλησίον τῶν γονέων σου.) Κωπη-
λάτιδα Κόθρον (σοῦ ἀπῆρτησα καὶ ἐλπίζω θ-
εὶ εἶδες) κινῶν τετραδίων σου δὲν ἐρρίφθη εἰς
τὸν κάλασον τῶν ἀχρήστων βλα ἐσ-ἀλλήσεν.)
Κορητικὸν Κῆμα (καὶ λυποῦμαι μόνου ποῦ
δὲν ἔχω σήμερον τόπον διὰ πληροφορίας.) Εὐγε-
νῆ Καρδίαν ([Ε] διὰ τὴν ἀράαν ἐροχίτην πε-
ριγραφήν.) Ἀγροσταίην Ζωήν ([Ε] διὰ αὐτῆς ἡ
μερρορροσύνη σημαίνει ὅτι ἔχεις ἀξίαν, καὶ ὅτι
ἐπομένως εἶνε δικαίαι αἱ ἐπανοί τῆς διδασκα-
λιστικῆς σου.) Δ, πόσον χαίρω διὰ τοῦτο." Ἀγγε-
λον τῆς Εὐτυχίας (μὴ λημονήσης νὰ ἐπανα-
λάβῃς εἰς προσεχὴ ἐπιστολήν τὴν πληροφορίαν
σου.) Πλευριτωμένιος Γάτος (ἀκούεις οὐκί· ποῦ
δὲν ἔχεις δικαίωμα νὰ ἐγγράψῃς καὶ σὺ συνδρο-
μητικῆ! Ὀλοι αἱ καλοὶ φίλοι μου τὸ θεωροῦν ὅχι
μόνον δικαιομά των, ἀλλὰ καὶ καθήκον των ὅ-
στε ἐμπρὸς! νὰ ξεπατάσῃς!) Σημαίαν τῆς Ἀ-
γίας Δαυρας (πᾶρα πολλὰς προτάσεις Μικρῶν
Μυστικῶν μοῦ στέλλεις στάσου πρῶτα νὰ δημο-

σιώσω αὐτὰς ποῦ μου ἐστειλες, — καὶ ἔχω διὰ
τρεῖς-τέσσαρες ἑδωράδας, — καὶ ἔπειτα ἑναρχί-
ζεις.) Ἐαρινὸν Ἄρμα (εὐχομαι ν' εἶνε τώρα
ἐνεσθῆς καλὰ ὁ μπαμπὰς σου· βεβαίον· δὲν εἶ-
μπορῶ νὰ σὺ αἶψα ποῖος ἦτο ὁ ζητῶν ψευδώνυ-
μον ὄχι, αἱ Ἀσκήσις στέλλονται ἐπὶ ἀποῦ
χάρου, ἀλλ' ὅταν προουρήθῃ διαγωνισμός.)
Νέον Δίδνα (χαίρω διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ "ΟΙ-
δίποδος τυράνου· τὸν ὁποῖο, παρῆστηεν ὁ μα-
θητικὸς σας σύλλογος· στείλε ἐκ νέου ἐκέλευς
ἐὰς λύσεις.) Νεραῖδα τῶν Σπετσῶν (ἔστειλε.)
Ἀνθὺλλον τῆς Ἐρμίου (χαρτωμένα καὶ τὰ
δύο περιμένω καὶ ἄλλα.) Ἄρθος τῆς Ἰσο-
μορίας (ὄχι πεντέλεπτον, ἀλλὰ δεκάλεπτον γραμ-
ματισμόν νὰ ἐσωκλήσις εἰς κάθε τετραδίων.)
Κόρη τοῦ Στρυμόνος (ἔστειλε.) Ἐθόμεον Κό-
ρην κ' ἐγὼ ἐλυτήθηκα πολὺ-πολυ, ἀλλὰ εἶ τι νὰ
γίνῃ! εἰς ἄλλοτε χειρισμοὺς ἀπὸ ἅλων τὸν σπι-
τικόν.) Ἀμαρυλλίδα (ἡ ὁποία ἔχασε πλεόν τὴν
ὑπομονὴν νὰ περιμένῃ τὸ ἄλλο μῆσον· διὰ τοῦ
ἰσοίου ἡ Ἄδρα τῆς Κερκυρας διὰ τὴς ἐφανερώσε-
τον ἐκ τῆς ὑποθέτῃ ἡμῶς ἐγὼ, ὅτι δὲν θά ἐπα-
ρουσιάζῃ ἀκόμη αὐτὸ τὸ μῆσον.) Ἐρθερὸν
Νέφος (τὸ ἐπέτυχες! σήμερον ποῦ δὲν ἔχω τό-
πον διὰ καιμίαν πληροφορίαν, ζητεῖς τρεῖς; ὅ-
σον δ' ἄ τὸ ψευδώνυμον, δὲν τὸ ἐνοῶς ἐτήγη-
σέ μου τὸ σὲ παρακαλῶ, εἰ θά πῆ; εἶνε και-
μὴ φράσις ἀρχαία;) Ἀεροστασιζομένη (σὲ
συγκαίρω ποῦ ἐτελένης μέλος τῆς ἐπιτροπῆς, ἡ
ὁποία θά ἐναγγίη τοὺς Ρωμαίους Φοιτητάς
[ΕΕΕ] διὰ τὴν περιγραφὴν τῆς ἐπιστημονικῆς ἐκ-
δρομῆς εἰς Δαύριον.) Προμηθ. σοῦ Διός, Ἑλ-
πίδα Κόσμου (ἡ Α. Υ. ὁ βασιλεὺς Χρι-
στοφόρος εἶνε καὶ φέτος συνδρομητικὸν διδ-
εῖθικα πρὸς τὸν Ἀναίαν· τὰ συγχαρητήρια σου
διὰ τὰς ἑκ Παρισίων ἐπιστολάς.) Βίβλιν
(ἀξιμα ἐκοιτίσας, διὰ τῆ ἐπιστολή σου ἐλή-
φην, καὶ ὡς θά εἶδες τώρα, σοῦ ἀπῆρτησα ἡ
γλώσσα σου ποῦ ἀρέσει πολὺ· αὐτὴ ἴσα-ἴσα εἶνε
ἡ καλὴ γλώσσα, δηλαδὴ νὰ γράφῃ κανεὶς ἀποῦ,
σχεδὸν ὅπως εἰμῆς, καὶ ὄχι ἑλληνικοῦρες ποῦ
αἱ ὁποῖαι δὲν ἔχουν τὸν τίπον των εἰς φιλικὰς ἐ-
πιστολάς.) Ἀρθος τοῦ Ζακτείου (σὲ περιμένω
μετὰ πάσης χαρᾶς.) Ἑλληνακὸν Ἀεράκι (ποῦ
εἶχε νὰ μου γράψῃ τόσον καιρὸν ἐνεκα τῶν ἐξ-
τάσεων ἀλλὰ τώρα ποῦ γράφῃ πακτικὰ καὶ
χαίρω πολὺ.) Παραχώρον Ἀεροστασιζοπούλον
(βεβαίον, εἶνε μεγάλη εὐχαριστήσις νὰ βλέπῃς
κινῶν τὸνομά του συχνὰ εἰς τὴν ἀλληγογραφίαν
ἀλλὰ δι' αὐτὸ ἀπατείται νὰ μου γράψῃ καὶ συ-
χνά· αἱ ἐπιστολαὶ σου πολὺ καλά· εἶπε εἰς τὴν
ἀδελφὴν σου, ὅτι τὴν δέχομαι μετὰ πάσης χα-
ρᾶς.) Νουταλὸν Βασιλειοτικόν (ἔστειλε.)
Φαζὸν τῆς Μυκόπου (αἱ προτάσεις σου εἰς τὸ
προσεχές.) Μέλλοντα Δοκιμὸν (δὲν δημοσιεύω
Ἀσκήσεις, παρὰ κατόπι Διαγωνισμοῦ· δὲν βλέ-
πεις τὸν ὁδόν.) Ἀγροσταίαν, Νέμον ἐκρά-
τησα ἐπτά, δυναμένως ἵσως νὰ δημοσιευθῶν.
τὰς λοιπὰς σοὶ ἐπέστρεψα.) Παμπύτηρον Κα-
τεργήρην κτλ κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 15 Ι-
ουνίου, ἀπαντήρησθε τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

- Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 31 Ἰουλίου.
- Ὁ γάρης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ποσίου διόν νὰ γράψω, ὡς λύσεις τῶν αἰ διαγωνισμάτων, καλεῖται εἰς τὸ Γραφεῖόν μας εἰς φιλικῶς, ἐκ ἰκανοῦ πρυμνεύς 20 φύλλα καὶ ἐπιβαίει φρ. :
- 257. Λεξιγράφος. Βασιλέα τραγικὸν Καὶ τρελλὸν ἀνθρωστολίζω, Κε' ἄλλο ἔθος ἔτη σιγμῆ Ἐυμφορὸν σοῦ σχηματίζω. Ἐστειλεν ἐκ τοῦ Ἐκδοτικοῦ.
 - 258. Στοιχειώγραφος. Ἐγάλε Ε καὶ βάλε Ο Καὶ ὁδ' ἔδης εἰς τὸ λεπτὸ

- Ἄπο κἀτι μητέρω Ἐ α νόμισμα μικρὸ.
- Ἐστειλεν ἐκ τοῦ Ἰσομορίας
- 259. Ἀναγραμματισμοῦς. Ὡς εἶμαι ἀν μ' ἀφίρη Εἰς τὰς προθέσεις μένον. Ἄν μ' ἀναγραμματίσῃς Τὰ ὅσα σου ἐφραῖνον Ἐστειλε ἐκ τοῦ Ἑλληνακὸν Ἀετῆρος
- 260. Παραλληλόγραμμον. Νεοτικαταπαθῶν αἱ Σ ★ ★ ★ Σ ἀστερισχοὶ διὰ γραμ- Κ ★ ★ ★ Σ μάτων ὥστε νάναγι- Τ ★ ★ ★ Σ νώσκονται· δώδεκα ἐν Φ ★ ★ ★ Σ ὄλων λέξετας, πέντε δρι- Μ ★ ★ ★ Σ ζωντίας καὶ ἐπτά καθί- τας.
- Ἐστειλε ἐκ τοῦ Ἰουῶς
- 261-262. Ἀστέα Παρορισία. 1. — Ἡ ἑλιξ εἶνε μητέρα μήτις. 2. — Ἡ κλώσσα εἶδε ὀκνον καὶ κἀτερόν μου χαίρει!
- Ἐστειλε ἐκ τοῦ Ἀσοφ Ποντικῶν
- 263. Φύρδην-Μίγλιν. Καθὺκό κόκορας δὲνακ ὄνω Ἐστειλε ἐκ τοῦ Θαλασσινῶν Ζωηφόρου
- 264. Ἀριθμητικὴ διὰ λέξετων. Ζῶον—πρόθεσις = γράμμα + Φυτόν· ἔντομον = α· ταυνομή
- Ἄδρασιμα ὑποδοίπων: Νῆσοι τοῦ Ἀιγαίου. Ἐστειλε ἐκ τοῦ Τριπταλιμῶν.
- 265. Τριπλῆ Ἀκροστιχίς. Τὰρχικὰ γράμματα τῶν ζητουμένων λέξετων ἀπο-ελοῦν πῶλιν τῆς Γουρίας· τὰ δευτέρα πόλιν 1: Σικελίας, τὰ δὲ τρίτα ἀρχαῖον στρατηγόν. 2: Πτηνόν. 3, Ρωμαῖος στρατηγός, 3, Κράτος τῆς Ἑυρώπης. 4, Πρῶσωπον Μυθολογικόν. 5, Ζῶον. 6, Ἀρχαία πόλις.
- Ἐστειλε ἐκ τοῦ Χιερσοῦ Νέφους
- 266. Φωνηεντελιπὸν. υς - γς - υ - ομ - γ
- Ἐστειλε ἐκ τοῦ Ἐμαυραπύου
- 267. Γρίφος. Νόσι: | μ' ἀλλά | ὄσι. Ἐστειλε ἐκ τοῦ Ἀγροσταϊατικῶν.

ΛΥΣΕΙΣ

- τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 19.
- 189.— Ἠξῆς (ἔθ. εἰ.)—190. Μίσιος (Μὶ σὸς.) —191. Ὀβλις—βίσις.
 - 192. ΔΙΟΤΙ 195. ἸΝΑΟΣ ΜΥΣ ΟΔΟΥΣ ΑΚΡΙΣ ΤΟΥΤΟ ΝΙΑΘΥΣΑ ΙΣΘΟΣ ΗΑΘΕΥΤΙΟΝ
 - 194. Παρράσιος.—195. Ὠραῖος, εὐμορφος, πέ- ρικαλλῆς, εὐεῖδης, καλλιπαρεῖος.—196. Γνω- μένης τῆς ἀνταλλαγῆς διὰ τοῦ Ἄνδρος, σχημα- τίζονται: Περίανδρος, Ἄλκανδρος, Μαϊάνδρος, Μένανδρος, Νικανδρος.—197 ΜΙΝΩΣ (Ἐρ- Μῆς, Κρίσις, ΚωΝος, ΝΩς, ΜίΣος) —198. Χό- ρευε κυρὰ Μάρου κ' ἔχε ἐννοιας τοῦ σπιτίου — 199. Περὶ πάρη; Ὀμήρου ἐρίζουσι ἐπὶ τὰ πῆλις.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΕΠΙ ΠΑΝΩΡΜΗ

[17 λέξε λεπτὸ 10, διὰ ὅτι τῶς συνδρομητικὸς μας λεπτὸ 6 μόνον. Κιῶρατος ὄρος 10 λέξεις ὀρθῶς] καὶ εἰ ἀπερωρεται τῶν 10 πληροῦται ὡς 10 λέξεις. Τὰ πᾶσι δημοσιεύματα γραφόμενα πρέπει καὶ εἶναι πολὺ εὐανάγνω- στα καὶ νὰ φθάνουν εἰς τὸ Γραφεῖόν μας τῆς μεσημέ- ριας τῆς Δευτέρας τὸ βραδύτατον διὰ τὸ φύλλον τοῦ ἐρχομένου Σαββάτου, ἄλλως μόνον διὰ τὸ μετῴρημον.]

Ἀνταλλάσσει πάν εἰκονογραφημένον δεκτικῶν Ἀστελλόμενον: Μιχαὴλ Πάνου Κορυζιῆν, Μεταλλήν (Metelin) (Α-36)

Εἰδοποιῶ πάντας, ὅτι συλλέκτης ὦν διαφόρων Γραμματισμοῦν εὐρίσκονται εἰς θέσιν νὰ ἀνταλλάξω μετ' ὀμοθυμίας ἐξ ὑμῶν. — Διδύμονος Mr Georges N. P. Amaro, Assiout (Haute Egypte.) (Α-37)